

[PRZASNOŚĆ *sb f*

-ã-, -a-; o *prawdopodobnie jasne (tak w -ość)*.

sg *N* przãsnosć. \diamond *L* przãsnosći.

Sł stp: prześnosć, Cn brak, Linde także XVII w.

Rzeczownik od „przasny” ‘pozbawiony kwasu’: Wszakże nierozumieemy żeby thá przãfnosć ták potrzebna byłã/ iż gdyby iey chleb niemiał/ niemogłaby Swiętosć być íprãwióna *KuczKat 163 (Linde)*.

W przeciwstawieniu: »przasnosć ... kwas«: GilPos 74v cf Szereg.

Wyrażenie: »przasnosć chlebowa«: Przáfnosć chlebowa acz nie ieft potrzebna iednák żaden gárdzić iã niema. KuczKat 163 marg (Linde).

Szereg: »przasnosć albo słodkosć«: Przáfnosć álbo słodkosć s kwáfem/ Kryftus z błędem álbo y grzechem/ nie zeydã fie áni zgodzã. GilPos 74v.

Przen [czego]:

W przeciwstawieniu: »kwas ... przasnosć«: Tegołz też y Apóstoł po nas chce/ ábyłmy też tákże nãłzego Báránkã Pánã Iezufã vzywáli/ máiąc s nim złączenie przez wiãrę: Nie w kwáfie stãrym áni w kwáfie złościwosći/ ále w przãfnosći ízczyrosći y prawdziwosći. GilPos 76v, 74v (Linde).

LWil